

[Bente Juncker]

Vi kan ikke bygge os ud af problemerne, det er vi enige i, men vi kan i hvert fald prøve at være lidt kreative. CD har fremsat Søllerødforslaget. Vi synes egentlig, det er et godt forslag, at en mor, der har børn derhjemme, kan få vederlag for at passe nogle andre børn også, og så skal hun selvfølgelig selv betale fuld takst. Det forslag, nr. L 181, har vi fremsat. Det var fremsat allerede i firkloverregeringens tid, og det bakker vi op om.

Vi ser også meget gerne dagplejen udbygget, men det er jo sådan, at i nogle kommuner, bl.a. Søllerød og Hørsholm, hvor jeg selv bor, kan man ikke skaffe dagplejemødre; kvinderne har andre job. Derfor er vi nødt til at have disse dyre vuggestuer, som hr. Jørgen Winther har udbredt sig om her i dag.

Når vi ser på betalingsreglerne i daginstitutionerne, siger ministeren, at det vil hun ændre ved. Så vil jeg spørge: Hvornår kommer det? Der skal CD's melding være, at fripladsgrænsen i hvert tilfælde må hæves. Vi havde tænkt os en model, hvorefter de, der tjente virkelig godt, måtte betale lidt mere, og for dem, der ikke havde så meget at rutte med, hævdede man så grænsen. Jeg ved ikke, om det er en model, ministeren kan bruge.

Det sidste, som jeg gerne vil ind på, er tvangsfjernelserne, og endelig lidt omkring børns kontakt.

Jeg synes, det er ulykkeligt, at der stadig væk herhjemme skal være 16.000 børn, der tvangsfjernes. Der er sikkert meget vægtige grunde til, at disse 16.000 børn bliver fjernet, det skal jeg ikke benægte, men jeg begriber ikke, at man ikke kan finde nogle andre ordninger end dem, der kører i øjeblikket. Vi ved, hvad det koster at tvangsfjerne et barn, og vi ved, hvad det koster at anbringe det et andet sted. Hvorfor bruger man ikke disse penge i nogle af de talrige forsøg, som kører i Socialministeriet? Hvorfor prøver man ikke at lave nogle forsøg i de tilfælde, hvor det kan lade sig gøre – sammen med de sociale myndigheder og sammen med nogle personer i kommunen – således at man fortrinsvis kan have børnene hjemme? Det, jeg taler om, er en »støttepædagog«, og det må kunne gøres for den pris, det koster at anbringe et barn i et helt fremmed miljø.

Når det gælder tvangsfjernelse og børns kontakt med familien og med bedsteforældrene, har det glædet mig meget at se i dag, at social-

ministeren ifølge Ekstra Bladet vil tage kontakt med den nye bedsteforældreforening, for hvis der er sket en af forældrene noget, er børns retsstilling meget, meget dårlig. Det er dårligt, at bedsteforældrene ikke kan komme i kontakt med deres børnebørn. Hvem har opfundet dette, at vildfremmede mennesker er bedre til at tage sig af et barn, der har lidt problemer? Hvem har fundet på det? Det, der er det afgørende for et barn, er, at forældrene tager sig af det. Kan de ikke det, jamen hvorfor skal man så ikke prøve, om den nærmeste familie, bedsteforældre, onkel eller tante, kan varetage det ansvar, det er at opdrage et barn?

Jeg har stort set ikke mere tid, så jeg må vende tilbage.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det var fru Bente Juncker, der mindede mig om en sætning i regeringens redegørelse, som jeg ikke forstår et kvidder af. Der står, at det er et generelt mål, at børn skal kunne tage del i samfundslivet. Hvad betyder det?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Når fru Bente Junckers udgangspunkt – i hvert fald i starten – er at forholde sig til hovedparten af de danske børn, der har det godt, har fru Bente Juncker og CD så også gjort sig nogen tanker om, hvad det er, der er årsagen til, at de har det godt?

Årsagen er, sådan som vi kan se det, og som talrige undersøgelser har dokumenteret, at børneforældre knokler ret meget, ganske meget. De arbejder omkring 75–80 timer om ugen, de er utrolig hårdt økonomisk presset, dels fordi der er høje daginstitutionstakster, dels fordi der er høje boligudgifter og oven i købet for manges vedkommende også en studiegæld. Og i den forbindelse forstod jeg ikke helt, hvad fru Bente Juncker mente om det svar, der ligger i redegørelsen til den gruppe af den voksne del af befolkningen, som faktisk knokler meget, for at børnene skal have det så godt som muligt.

Der ligger i redegørelsen to ting. Den ene ting er, at man kan få arbejdsfri, men uden løn. Det løser måske nok tidsproblemet, men det løser i hvert fald ikke det økonomiske problem. Den anden er så oven i købet, at man lægger op